

Nikola Šimić Tonin

PUSTOLOV PERA

Vito Nikolić, crnogorski Jesenj

"Pustite me, pustite da odem, bez pitanja kako i zašto i dokle, drumovi uvijek nekuda vode, a ja sam nomadskom glađu proklet." - Vitomir Vito Nikolić.

21 godina je od smrti jednoga od najvećih crnogorskih pjesnika **Vitomira Vita Nikolića**, žestokog mladića, poznatog po svom kafanskom životu, i ljubavi kojom je volio svoj Nikšić i što je svoje tri zbirke pjesama objavio sam, o svom trošku, iz svog džepa, u vlastitoj nakladi, uvjeren da time nije audio svojoj poeziji, a još manje onima koji tu poeziju vole.

... „Ljudi su moje pjesme učili napamet, neko bi ih i objavio, a neki moji stihovi kružili su ne samo Jugoslavijom. Za jedan kažu da je možda i najpoznatiji slogan u svijetu. To je onaj grafit koji pišu po zidovima: 'Zaustavite planetu, ja hoću da siđem!' „ (V. V. N.)

Vito Nikolić stvarao je u drugoj polovici 20. stoljeća. Njegov opus je raznovrstan, a stil poseban, posebit, neponovljiv, Vitomirov, Vita Nikolića - meštara od pera, sentimental-mahera. Stihovi mu odišu ljubavlju, nostalgijom, melanholijom, ironijom, osjećanjima bola, a prolaznost života, starost i bolesti koje sa sobom starost nosi, smrt, samoubojstvo... samo su neki od motiva koji se pojavljuju u Vitovim pjesmama. Dnevnički su to zapisi o vlastitome umiranju.

Ono što povezuje sve pjesme svrstane u svim ukoričenim zbirkama pjesama Vitomira Vita Nikolića, jeste zgusnuta, nakrcana, podivljala, bujica osjećanja koja izvire iz njegovih stihova, ostavljajući poseban i pamtljiv utisak na čitaoce. Stihovi su to koji i u sjećanju zaboje.

Kako je i sam kazao, Vitomir Nikolić, Vito, nije pisao poeziju kako bi bio slavan pjesnik.

“Želio sam, naravno, da ta poezija bude prihvaćena. Ali, nikad zaista nijesam osjećao da sam slavan, već da su ljudi razumjeli šta sam htio da kažem. Mislim da je svaki živi čovjek pjesnik. Pjesnik je u svakom ljudskom stvoru. Ko nije pjesnik taj je davno mrtav. Ali samo neki uspiju ovladati dušama svojih bližnjih”, govorio je Vito.

Rođen u Mostaru, 1934. godine, a nakon smrti majke i bombardiranja Mostara, Vitov otac sklanja se sa sinovima u rodni Nikšić. Nedugo zatim, u dječjoj igri sa ručnom bombom, samo godinu dana kasnije, poginu Vitov dvanaestogodišnji brat. Tragedija za dječaka nije se tu zaustavila. Godinu dana poslije smrti brata, od rafala talijanske patrola, poginu i Borivoje, Vitov otac.

Vito ostaje sam sa svojih devet godina. Svoje utočište nađe u domu za ratnu siročad. Ubrzo oboli od tuberkuloze, zbog čega se liječio, a ne izlječio u Brezoviku, odakle pobježe sa svojih dvadesetak godina. Godina je to terapija nesrećom, pjesnički i životni *bermudski trokut*, Vitomira Vita Nikolića.

Vitomir Vito Nikolić, bio je gotovo sve što jedan čovjek u ovom životu (ne)može biti: siročče, skitnica, boem, zatvorenik, novinar, kritičar vlasti, pjesnik.

Objavljena djela: **Drumovanja**, Nikšić, 1962. **Sunce, hladno mi je**, Nikšić, 1968. **Stihovi**, Titograd (Podgorica). 1981. **Stare i nove pjesme**, Nikšić, 1991. (objavio Rajko Babović). **Posljednja pjesma**, 1994. (objavili Obodsko slovo i Skupština opštine Nikšić). **Nedjelja u gradu N**, 1997. **Dobri duh Nikšića**, 2002. **Rekvijum za skitača**, 2009. (objavili Obodsko slovo i Grafo Crna Gora, Podgorica).

Za razliku od života, njegova smrt bi tiha. Dođe u snu. Preminu tiho, u snu, u svom stanu u Podgorici 10. rujna 1994. godine. Te noći srce je samo prestalo da kuca. Nije bolovao. Sahranjen je na privremenom groblju iza Saborne crkve Svetog Vasilija Ostroškog u Nikšiću, na mjestu gdje se prvih godina poslije Drugog svjetskog rata nalazila svlačionica fudbalskog kluba Sutjeska, u kojoj je Vito, kao mladi beskućnik proveo dvije ledene nikšićke zime. Na prvu godišnjicu smrti, njegovi posmrtni ostaci prenijeti su u staro nikšićko groblje.

Dan

Ni u kakav dnevnik ovaj dan ne može,/ovo ruglo danje,/malodušno, sivo,/ni kiše da se pokisne do kože,/ni vjetra, ni sunca, ničeg živog./I to tako tinja — izvan ljudi,/mlako, niko tim ne živi./Vičem srdit vani:/Dane, đubre jedno,/ne sviće se tako,/gubi se natrag pa pristojno svani ...

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>